

การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
Active Learning to Develop Learning Achievement and Self-
Confidence of Students in English Major, the Faculty of
Education, Chiang Rai Rajabhat University

สุภาพร เตวียะ
Supaporn Tewiya

สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
English Program, the Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

Corresponding email: supaporn.tew@cru.ac.th

Received: 13 Jun 2021; Revised: 8 October 2021; Accepted: 11 October 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก และ 2) เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 27 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการทดลองจำนวน 12 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง แบบสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง แบบบันทึกการเรียนรู้นักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ยและ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ 2) ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาหลังจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงขึ้นไปในระดับมาก จากการสังเกตพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษในกลุ่มและการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้คล่องแคล่วมากขึ้น จากการวิเคราะห์ข้อความในแบบบันทึกการเรียนรู้นักศึกษาได้แสดงถึงความมั่นใจในตนเอง และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความเชื่อมั่นในตนเอง

ABSTRACT

The purposes of the research were to 1) study students' learning achievement after using active learning and 2) study students' self-confidence after using active learning. The sample group was 27 freshmen students. The sample group was selected

by purposive sampling. The research was implemented for 12 weeks. The research instruments were learning plans using active learning, pre-test /post-test, self-confidence evaluation form, observation form, and learning log. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results showed that after learning by active learning, the average score of post-tests was higher than pre-test, and the average score of the students' self-confidence was higher than before learning by active learning at the high level. From the observation, it appeared that the students had more confidence in sharing ideas in groups and presenting in front of the class. From the analysis of the sentences in students' learning logs, it was found that the students also showed their self-confidence and had more confidence in using English in class.

Keywords : Active Learning, Learning Achievement, Self Confidence

บทนำ

จากประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษาของผู้วิจัย ในการสอนนักศึกษาครุศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ที่ผ่านมาหลายปี ได้พบปัญหว่านักศึกษาหลายคนไม่มีความกล้าแสดงออก ตอบคำถาม อภิปรายหรือนำเสนอหน้าห้อง ต้องให้ผู้สอนเรียกชื่อจึงจะตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนทำให้นักศึกษายังขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น หรือตอบคำถามกับเพื่อนร่วมห้องหรือผู้สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญทิพ บุญเยี่ยม (2562) ที่ได้ศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในที่ชุมชนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่าสาเหตุเกิดจากการขาดความมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้ยังอาจเป็นเพราะนักศึกษาเพิ่งจบจากชั้นมัธยมศึกษาและต้องเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษา ต้องย้ายที่อยู่เดิม ห่างจากพ่อแม่ ยังไม่คุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ สถานที่เรียนใหม่ และได้พบวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างจากระดับมัธยม ทำให้ต้องมีการปรับตัวค่อนข้างมาก ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องหาวิธีการที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เนื่องจากการมีความเชื่อมั่นในตนเองนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่นักศึกษาที่จะเป็นครูในอนาคตควรจะมี ทั้งนี้ Shrauger and Schohn (1995) ได้ให้นิยามของความเชื่อมั่นในตนเองว่าหมายถึง การที่บุคคลได้รับรู้ถึงความสามารถและทักษะของตนเองในการที่จะสามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ณรงค์เดช ชัยเนตร (2545) ยังระบุว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเองจะทำให้บุคคลได้รับรู้และยอมรับในคุณค่าความสามารถของตนเองสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งพัฒนาปรับปรุงสิ่งที่บกพร่องของตนเองให้ดีขึ้น

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์จากกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนมีโอกาสดลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียวผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ดังที่ Bonwell and Eison

(1991) กล่าวว่า Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลงไปเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับที่วิจารณ์ พานิช (2555) ได้เขียนถึงการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ในหนังสือเรื่อง “วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ ๒๑” ว่าผู้สอนต้องออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) นั่นเอง

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ญาณัญญา ศิริภักตร์ธาดา (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูงมากกว่าเดิม และงานวิจัยของ Chiu and Cheng (2017) ที่ได้ศึกษาวิจัยโดยใช้เวลาถึง 2 ปี เพื่อศึกษาผลของ Active Learning ต่อการรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้และความสัมพันธ์กับผลการเรียนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มีการสำรวจในสถาบันต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลการรับรู้ของนักศึกษามากกว่า 35,000 คนจากทั้งหมด 306 รายวิชาในการค้นพบเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคิดว่าหลักสูตรที่ใช้ Active Learning ในการเรียนเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สำคัญ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมของนักศึกษามากกว่าหลักสูตรที่ใช้ห้องเรียนปกติ ทำให้การรับรู้ในการเรียนดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีผลเชิงบวกต่อความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ไม่ว่านักศึกษาจะมีความสามารถทางวิชาการอยู่ในระดับ สูง กลางหรือต่ำล้วนได้รับประโยชน์จากการเรียนแบบ Active Learning ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า Active Learning เป็นสภาพแวดล้อมที่ดีในการส่งเสริมความสามารถของนักศึกษาทุกคนโดยไม่ว่าความสามารถทางวิชาการจะอยู่ในระดับใดก็ตาม

จากความหมายและงานวิจัยข้างต้นดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นกระบวนการที่นักศึกษาจะได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์และจะสามารถนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้ ผู้วิจัยจึงต้องการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนานักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง และเป็นบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและสามารถเป็นครูที่ดีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
2. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ในรายวิชา EDU1101 ภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 หมู่เรียน จำนวน 27 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา

3. ขอบเขตเนื้อหา

3.1 เนื้อหาในรายวิชา EDU1101 ภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ Classroom language, Phonics, Stress/intonation, Morphemes, Prefixes-suffixes, Part of speech, daily conversation, sentence structure, Sentences error analysis and reading for topic and main idea

3.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยเน้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเชิงรุก ผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ เนื้อหา และขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ ในงานวิจัยนี้ ใช้กิจกรรม เกม และวิธีการสอนที่เน้นการคิด การทำงานเป็นคู่ เป็นกลุ่ม เช่น brainstorming, think pair share, group discussion, jigsaw reading, role play, oral presentation, peer review ตามที่ Camacho and Legare (2015) ได้แนะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเชิงรุก เช่น cooperative learning, group discussion, และ peer review และ Chet and Thomas (1993) ที่ได้เสนอแนะวิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเชิงรุกในหลายรูปแบบ อาทิเช่น problem-solving exercises, cooperative student projects, informal group work, simulations, case studies, and role playing

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

4.1.1 แผนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา EDU1101 ภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับครูสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วยกิตที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก

4.1.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.1.3 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

4.1.4 แบบสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง

4.1.5 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษา

4.2 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.2.1 เครื่องมือชุดที่ 1 แผนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา EDU1101 ภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับครูสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วยกิต ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้จัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก จากนั้นทำการกำหนดวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ ขอบเขตเนื้อหา โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาในรายวิชา EDU1101 ภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับครูสอน ภาษาอังกฤษ จากนั้นทำการเลือกหัวข้อ กิจกรรม เกม และสื่อต่าง ๆ และได้เนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

Classroom language, Phonics, Stress/intonation, Morphemes, Prefixes-suffixes, Part of speech, daily conversation, sentence structure, Sentences error analysis and reading for topic and main idea

2) ในแผนการจัดการเรียนการสอน ได้นำขอบเขตเนื้อหาที่ได้มาออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยเน้นรูปแบบเชิงรุก ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation): เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนที่เน้นการใช้เกม กิจกรรมคิดเป็นคู่ การระดมสมอง สื่อมัลติมีเดีย 2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) : เป็นการฝึกหัดให้ผู้เรียนใช้ปฏิบัติจริงผ่านใช้เกมที่มีการทำงานเป็นทีม มีการอภิปราย การใช้กิจกรรมที่เน้นการฟังและพูด อ่านเขียน การนำเสนอหน้าชั้นเรียน และ 3. ขั้นสรุปบทเรียน (Production): ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เน้นการฟังและพูด อ่านเขียน โดยในงานวิจัยชิ้นนี้ ใช้กิจกรรม เกม และวิธีการสอนที่เน้นการคิด การทำงานเป็นคู่ เป็นกลุ่ม เช่น Brainstorming, Think Pair Share, Group Discussion, Jigsaw Reading, Role Play, Oral Presentation, Peer Review โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ยกตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนการสอนใน Unit 7 sentence structure Sentences error analysis ผู้วิจัยใช้ กิจกรรม Story telling game เน้นการปฏิบัติทักษะในการฟังและพูด ในช่วงนำเข้าสู่บทเรียน Group work /individual work และ group discussion ในขั้นฝึกปฏิบัติ และ กิจกรรม Individual writing และ Peer review ในขั้นสรุปบทเรียน

3) นำแผนการเรียน เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความเหมาะสมทางด้านเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป

4.2.2 เครื่องมือชุดที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา และหลักสูตร
2) ออกแบบข้อสอบจำนวน 40 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง โดยทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.6 ขึ้นไป

3) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์เพื่อหา ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของค่ายากง่ายที่พอเหมาะ คือ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (เกียรติสุตา ศรีสุข, 2547) ตัดออกไปจำนวน 10 ข้อ

4) นำแบบทดสอบไปหาค่าเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.748

5) นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4.2.3 เครื่องมือชุดที่ 3 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 20 ข้อ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองโดยปรับจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบเพื่อพิจารณาเนื้อหาและความสอดคล้องกับงานวิจัย โดยยึดเกณฑ์ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

3) นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ และเนื้อหา

4) นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนของแบบวัดนำผลที่ได้มาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ 0.90

4.2.4 เครื่องมือชุดที่ 4 แบบสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมแล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบเพื่อพิจารณาเนื้อหาและความสอดคล้องกับงานวิจัย โดยยึดเกณฑ์ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6 ถึง 1.00

3) นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ และเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4.2.5 เครื่องมือชุดที่ 5 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษา

1) ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบบันทึกการเรียนรู้แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบเพื่อพิจารณาเนื้อหาและความสอดคล้องกับงานวิจัย โดยยึดเกณฑ์ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6 ถึง 1.00

3) นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ และเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ให้นักศึกษาทำแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองก่อนใช้การเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

5.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนก่อนใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

5.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแผนการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรูเชิงรุก

5.4 ให้นักศึกษาบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนในการทำกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ เพื่อเป็นการสะท้อนความคิด และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

5.5 ผู้สอนสังเกตความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน

5.6 หลังจกการเรียน ให้นักศึกษาทำแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองและแบบทดสอบหลังเรียน

5.7 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง โดยใช้หา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัด โดยใช้หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยบ้าง
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ส่วนการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบวัด เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยมีดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเห็นด้วยมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วน แบบสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าความถี่ และวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อสรุปผลต่อไป

ผลการดำเนินงานวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การจัดการเรียนรู้	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่าง
ก่อนเรียน	27	30	17.4	1.99	9.30
หลังเรียน	27	30	26.33	1.46	

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 17.04 และ 26.33 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนนตามลำดับ มีคะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 9.30 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

รายการประเมิน		ค่าเฉลี่ย ก่อนเรียน	ระดับความ คิดเห็นก่อน เรียน	ค่าเฉลี่ย หลัง เรียน	ระดับความ คิดเห็นหลัง เรียน
1	ข้าพเจ้ามักจะรับอาสาหน้าเสนอนำ ชั้นเรียน	3.11	ปานกลาง	3.26	ปานกลาง
2	ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับ เพื่อน หากมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน	2.56	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง
3	ข้าพเจ้าจะซักถามอาจารย์ เมื่อไม่ เข้าใจหรือมีปัญหาในการเรียน	3.07	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
4	ข้าพเจ้าจะรู้สึกประหม่า ขณะ นำเสนอหน้าชั้นเรียน	2.93	ปานกลาง	3.15	ปานกลาง
5	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจในผลงานของตน มาก	2.96	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
6	ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองพบเห็น มากกว่าการฟังการบอกต่อกันมา	3.22	ปานกลาง	3.85	มาก
7	ข้าพเจ้าได้รับคัดเลือกเป็นหัวหน้า กลุ่มอยู่เสมอ	2.85	ปานกลาง	3.07	ปานกลาง
8	ข้าพเจ้ามักจะทำงานด้วยตนเอง มากกว่าให้ผู้อื่นช่วย	3.06	ปานกลาง	3.56	มาก
9	ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ข้าพเจ้า มักจะทำด้วยความมั่นใจ	3.15	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
10	แม้ว่างานที่ได้รับมอบหมายจะยาก ข้าพเจ้าจะพยายามทำจนสำเร็จ	3.15	ปานกลาง	3.67	มาก
11	ถ้าพบความผิดพลาด ข้าพเจ้าจะรีบ แก้ไขทันที	3.44	ปานกลาง	3.78	มาก
12	ข้าพเจ้าจะรู้สึกอายนาน เวลาพูดผิด ต่อหน้าเพื่อนในห้อง	2.52	ปานกลาง	3.52	มาก
13	ข้าพเจ้ามักจะพูดตรง ๆ ไม่อ้อมค้อม	3.30	ปานกลาง	3.70	มาก

รายการประเมิน		ค่าเฉลี่ย ก่อนเรียน	ระดับความ คิดเห็นก่อน เรียน	ค่าเฉลี่ย หลัง เรียน	ระดับความ คิดเห็นหลัง เรียน
14	ข้าพเจ้าไม่กล้าตอบคำถามในห้องเรียนเพราะกลัวผิด	2.56	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
15	ในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้ามักจะร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อให้งานสมบูรณ์	3.41	ปานกลาง	3.85	มาก
16	ข้าพเจ้าพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง	3.22	ปานกลาง	3.67	มาก
17	เมื่อตัดสินใจทำอะไรแล้ว ข้าพเจ้าจะทำงานนั้นให้สำเร็จและต้องดีที่สุด	3.52	มาก	4.07	มาก
18	ข้าพเจ้าสามารถทำงานกลุ่มกับเพื่อนที่ไม่สนิทได้	3.26	ปานกลาง	3.81	มาก
19	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนา	3.15	ปานกลาง	3.67	มาก
20	ในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้ามักจะนั่งฟังเฉย ๆ มากกว่าพูดแสดงความคิดเห็น	2.52	ปานกลาง	3.48	ปานกลาง
เฉลี่ย		3.07	ปานกลาง	3.54	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองก่อนเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.54

3. ผลการศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากการวิเคราะห์จากการสังเกตในระหว่างการจัดการเรียนการสอนและจากแบบบันทึกการเรียนรู้อย่าง

3.1 การวิเคราะห์ผลจากการสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง จากการสังเกตในระหว่างการจัดการเรียนการสอนจากการทำกิจกรรมในห้องเรียนของนักศึกษา พบว่า ในช่วงแรกของการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาดูมีความเขินอาย ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น บางคนเงียบ ไม่มีส่วนร่วมกับการทำงานกลุ่ม หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก นักศึกษาได้มีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น จากการสังเกต 6 สัปดาห์หลังเรียน ในการทำงานกลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ทุกคนได้มีโอกาสเป็นตัวแทนในการนำเสนอของกลุ่ม ส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการพูด ตั้งใจมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม กล้าแสดงความคิดเห็นและแบ่งงานกันทำอย่างทั่วถึง มี

ส่วนร่วมในการทำงานให้สำเร็จอย่างตั้งใจ มีความคล่องแคล่วในการสนทนา พยายามพูดโต้ตอบกันมากขึ้น นอกจากนั้นในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนแบบเดี่ยวในสัปดาห์ที่ 13-14 พบว่าส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น บุคลิกภาพในการเสนอ มีความมั่นใจในการนำเสนอ น้ำเสียงดัง ฟังชัดไม่เขอะเขิน ยิ้มและมีการประสานสายตากับผู้ฟังตลอดเวลา

3.2 การวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษา

จากแบบบันทึกการเรียนรู้พบว่านักศึกษาได้แสดงความมั่นใจในตนเอง และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างของความคิดเห็นที่นักศึกษาบางคนได้บันทึกไว้ดังนี้

“ฉันรู้สึกมั่นใจในการนำเสนอวันนี้ เพราะฉันได้เตรียมเกมมาสอนเพื่อน ๆ ในห้อง”

“ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการในการสร้างความมั่นใจและการนำเสนอ”

“ฉันจะนำไปฝึกพูดได้ดีและถูกต้องมากขึ้น”

“ฉันชอบกิจกรรมในห้องเรียน เพราะทุกคนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนกัน สามารถถามและตอบคำถามได้ดี”

“ฉันรู้สึกดี ที่ได้ฝึกหลายทักษะ ทำให้ภาษาอังกฤษของฉันดีขึ้น”

“ฉันรู้สึกสนุกและได้ความรู้ใหม่ และได้ฝึกสนทนากับเพื่อน”

“ฉันรู้สึกสนุกและได้ความรู้ ฉันจะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของฉันมากขึ้น”

“กิจกรรมนี้ช่วย เตรียมความพร้อมและทำให้เรามีความมั่นใจในการนำเสนอมากขึ้น”

“กิจกรรมนี้ช่วย ให้เราได้ฝึกการออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น”

“ฉันจะพัฒนาตนเองมากขึ้น เพื่อสอนนักเรียนในอนาคต”

นอกจากนั้น ยังมีการสะท้อนถึงการที่นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้แบบเชิงรุก ตลอดถึงการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังตัวอย่างของความคิดเห็นที่นักศึกษาบางคนได้บันทึกไว้ดังนี้

“ฉันจะนำเกมและกิจกรรมในห้องเรียนไปปรับใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในอนาคต”

“ฉันรู้สึกดี เพราะกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในอนาคต”

“ฉันสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

“ฉันได้ฝึกทักษะในการฟังและการพูด การทำงานเป็นทีม”

“ฉันได้ฝึกทักษะสังคมและทักษะการคิดอีกด้วย”

อภิปรายผล

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกพบว่าคะแนนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นด้วยตนเอง กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมาย ผู้เรียนจะเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมจนเกิดความเข้าใจในระดับที่ลึกซึ้งขึ้น โดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนจะมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าได้ (Cambridge International Education Teaching and Learning Team, 2021) นอกจากนั้นผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณีฐฐวูฒิ ทรัพย์อุปลัมภ์ (2553) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภูมิปัญญาเพื่อการ

พัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ดังที่ Prince (2004) ได้ศึกษาโดยการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเชิงรุก ได้พบข้อสนับสนุนจากงานวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นประสิทธิภาพของการเรียนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียน เช่น ผลจากการเรียนในรูปแบบ Cooperative Learning ที่สามารถพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียนในเชิงบวก ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะระหว่างบุคคลและทักษะในด้านร่วมมือได้อย่างแท้จริง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนแบบเชิงรุกที่มีบรรยากาศของการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมได้อย่างอิสระและมีกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายที่เน้นการปฏิบัติจริง การมีส่วนร่วมของผู้เรียนจนทำให้เกิดความรู้และทักษะ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มขึ้นจริง นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สูงขึ้นแล้วแล้วจากการวิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้อย่างได้พบว่านักศึกษาได้สะท้อนความคิดเห็นถึงบรรยากาศการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนดังนี้

“ฉันชอบกิจกรรมในห้องเรียน เพราะทุกคนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนกัน สามารถถามและตอบคำถามได้ดี”

“ฉันรู้สึกสนุกและได้ความรู้ใหม่ และได้ฝึกสนทนากับเพื่อน”

“ฉันรู้สึกสนุกและได้ความรู้ ฉันจะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของฉันมากขึ้น”

2. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองก่อนเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลังเรียน ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นเป็นอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hutchinson (2562) ที่ได้ศึกษา ความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ฟังพูด 2 กรณีศึกษา นักศึกษาจากสาขาวิชาวัฒนธรรมภาษาและธุรกิจบริการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่าหลังเรียนด้วยกิจกรรม role play และ group and self-presentations สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนได้ นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษและแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์และคล่องแคล่วขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดชดน้อย จุฑาม และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) พบว่า พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา หลังการเรียนรู้อัตโนมัติขึ้นทั้งในด้านการทำงาน เป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อสะท้อนความคิดเห็นร่วมกันและนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ระดับมาก

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการเรียนแบบเชิงรุกมีรูปแบบที่หลากหลาย มีการใช้เกม กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปรายกลุ่ม ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น และนักศึกษาทุกคนมีโอกาสนำเสนอทั้งเป็นตัวแทนกลุ่มและนำเสนอเดี่ยวหลายครั้ง จึงทำให้หลังเรียนนักศึกษามีความกล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ดังที่ Angela M. (1997) ได้ระบุไว้ว่า ผู้สอนควรเสริมแรงให้ผู้เรียนโดยสร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การจัดการเรียนในรูปแบบของการให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกมากกว่าการส่งต่อเนื้อหาให้กับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้

ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความขยันเพิ่มขึ้นและต้องการผลงานที่ดีขึ้น เมื่อผู้เรียนเกิดความรับรู้ในความสามารถในตนเอง จะนำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองและส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนั้นจากการวิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้พบว่าข้อความหลายข้อความที่แสดงถึงความมั่นใจในตนเอง และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังตัวอย่างดังนี้
“ฉันรู้สึกมั่นใจในการนำเสนอวันนี้ เพราะฉันได้เตรียมเกมมาสอนเพื่อน ๆ ในห้อง”
“กิจกรรมนี้ช่วย เตรียมความพร้อมและทำให้เรามีความมั่นใจในการนำเสนอมากขึ้น”
“ฉันรู้สึกดี ที่ได้ฝึกหลายทักษะ ทำให้ภาษาอังกฤษของฉันดีขึ้น”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การทำกิจกรรมในรูปแบบของการเรียนรู้แบบเชิงรุก ครูควรอธิบายรูปแบบกิจกรรมแต่ละชนิดให้นักศึกษา เข้าใจก่อนการปฏิบัติจริง

1.2 ในการเรียนการสอน ควรเน้นกิจกรรมการนำเสนอและการอภิปรายเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ฝึกการสนทนา แสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึงทุกคนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยรูปแบบของการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพิ่มเติมสำหรับนักศึกษาในวิชาอื่นต่อไป

2.2 ควรพัฒนาการวัดและประเมินผลในรูปแบบอื่น เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบของการประเมินผลตามสภาพจริงต่าง เช่น แบบวัดทักษะการอภิปราย แบบวัดทักษะการพูด แบบวัดทักษะการเขียน เพื่อประเมินความสามารถให้ครบทุกด้าน

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2547). *ระเบียบวิธีวิจัย*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ญาณัญญา ศิริภักร์ธาดา. (2553). การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning). วิจัยในชั้นเรียน. คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ณรงค์เดช ชัยเนตร. (2545). *ผลของการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตลี้มพันชวงค์ กรุงเทพมหานคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ณัฐรุฑิ ททรัพย์อุบลมภ์. (2553). การจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (0021311). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- เดชดนัย จุฑชุม เกษรา บ่าวเข้มซ้อย ศิริภักัญญา แก่นทอง. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning). *วารสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 3(2), 47-57.

- ฉัญทิพ บุญเยี่ยม. (2562). ปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในที่ชุมชนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 3(2), 47-58.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- Angela M. (1997). Student empowerment in an English language enrichment programme: An action research project in Hong Kong. *Educational Action Research*. 5(2), 305-320.
- Bonwell, C.; Eison, J. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom* AEHE-ERIC Higher Education Report. <https://eric.ed.gov/?id=ED336049>
- Camacho, D.J. and Legare, J.M. (2015). Opportunities to Create Active Learning Techniques in the Classroom. *Journal of Instructional Research*, 4, 38-45.
- Cambridge International Education Teaching and Learning Team. (2021, 1 September). *Getting started with active learning*. <https://www.cambridge-community.org.uk/professional-development/gswal/index.html>.
- Chiu, P., & Cheng, S. (2017). Effects of active learning classrooms on student learning: a two-year empirical investigation on student perceptions and academic performance. *Higher Education Research and Development*, 36(2), 269-279.
- Hutchinson, M. (2562). Developing Self-Confidence in Students Learning English Listening & Speaking Skills II. Case Study: Students from The Department of Service Industry and Language Innovation Kasetsart University, Kampheng Saen Campus. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 5(1), 349-369.
- Mello, D., & Less, C. (2013). *Effectiveness of active learning in the arts and sciences*. Humanities Department Faculty Publications & Research. https://scholarsarchive.jwu.edu/humanities_fac/45/
- Meyers, C., & Jones, T. B. (1993). *Promoting Active Learning. Strategies for the College Classroom*. Jossey-Bass
- Prince M. (2004). *Does active learning work? A review of research*. *Journal of Engineering Education*, 93(3), 223-231.
- Shrauger, J. S., & Schohn, M. (1995). Self-confidence in college students: Conceptualization measurement, and behavioral implications. *Assessment*, 2, 255-278.